

P A T N Í K

občas
ník

Je-li ve mně píseň
zazpívej
je-li ve mně báseň
tak se přioděj
i svlečená se představ!
Prostý a surový bývá jemnější
než krásně oblečené
Nic

leden 1981

Vtěl se do mě
abys mě pochopil
kořeny viděl
pšenici žal
a semena?
Semena jsou rozseta do země
abys mě pochopil, vstup do mě

únor 1981

Rozum
květina
která uvádá
špatným zacházením
více vody, méně hnojit
hnojením zmizela
hnůj zůstal

březen 1981

Psí zastávka u dvou Patníků

Oba patníky potěšily každého psa. Měl se kde zastavit, co očmuchtat a na duši si ulevit.

Úvodní úvaha o autostopu je dobrá, patří do řady s kázáním Bláži Šourka o /nebeském/ autostopu a s nesmrtelnou hrou Václava Havla a Ivana Vyskočila, jíž začala a brzy také skončila plodná spolupráce dvou původně spojenců a posléze rozpojenců.

Cenné jsou zprávy o četbě Dostojevského a inspirativní esej o /básnickově/ jazyku P I.

Malíčko zaráží přemíra cizích bytí dobrých veršů. Julese Laforgue k nám uváděl Karel Čapek. Je dobré u citací uvést, z které jsou sbírky, že nedávno vyšla, že ji přeložil /přeložila, přeložilo, .../, že ve srovnání s překladem Čapkovým před sedmdesáti lety jest atd. Tedy zařadit toho Francouze co patník na naše silnice.

Lépe je ovšem dávat vlastní verše, popřípadě přetiskovat výběr vlastních veršů, které jsou čtenářům Patníků těžko dostupné.

Je k zlosti se o nich dočíst v "Úvodem" a pak nic. Stokrát cennější je něco vlastního než přepis z tištěného bytí vynikajícího.

Kdo je ŠH & ZŠ? Kdo je Mezz Mezzrow? Nejde o psojdonymy?

V prozaických textech věnovat větší péči jazyku, nejen ve verších. "Kniha s krásnými ilustracemi, které krásně doplňují atmosféru atd." Při druhém čtení konceptu musí jedno krásno vypadnou nejspíš první. Při třetím čtení musí zmizet druhé krásno a být nahrazeno nuancovaným ekvivalentem: adekvátně, přiměřeně, vhodně, půvabně, jímavě, otřesně, báječně, nádherně, láskyplně... Výrazem krásný je nutno v XX. století šetřit, hodně se ho vypořádávalo v XIX. století. Leda: Čechy krásné, Čechy mé...!

Z pravopisu: PI. "Úvodem": lépe svého než mého v ř.2. Domýšle interpunkci u vazeb bez sloves! Začátek 3. odstavce: v dativu vždy "mně"! Výmýcovat instrumentální vazby v doplňku: Zač. 4. odstavce proč "zánačkovacím kamenem", stačilo by "značkovací kámen". Je to vyšinutí z vazby /anakolut/ způsobené ne zcela ústrojným instrumentálem na začátku věty. Varovat se vazeb: být možností zastavení narušení konvencí... Vyřazovat důsledně slovesná substantiva a genitivní vazby! Přechat jen nejnútnejší! Supinové vazby a akuzatiivy znějí "češtěji". Všechna -ání, -ení, iní, působí dojmem překladu /---překládání!/.

P2 má vynikající úvod a dobré verše na titulní straně. Dobrá je šifrou upřesňovat, zda jde o verše autorské. "Místo úvodu" je dobrý příklad toho REM TENE VERBA SEQUENTUR. Silná myšlenka za sebou přitáhne přesná a dobrá slova.

V básni v próze, v eseji se spíše snesou drobné anakoluty; mohou být ovšem úmyslné. Podle Jiřího Němce byl Jan Patočka vyčnívající ve svých zámlkách, koktáních a geniálních anakolutech. Ale je tomu tak u druhé věty? Trochu také drhne větička založená na supinu: "A s křesťanskou trpělivostí vyčkat na potvrzení / zase en / ..."

Poslední čtyři řádky by bylo bývalo třeba ještě pulérovat do větší ostrosti, není-li jistá nejasnost úmyslem.

U každého verše je třeba mít jistotu, kam patří a kdo jej napsal. Verš je něco velmi osobního, není-li jen mottem, citací, heslem.

P 2 méně kaleidoskopický. K veršům příště!

Haf! Haf!

Jaš

p o d č a r o u

I když je krásné, co je nevyjasněné, objasním některé věci. Všechny nepodepsané básně či články jsou vydavatele, který se podepsal jižznačkou a pak uznal za zbytečné strkat ji na každé trochu volné místo.

Mezz Mezzrow je jazzový hudebník, ŠH a ZŠ jsou dva bohoslovci, kteří skládají i zpívají písně. V P II je od nich Božské jam session a Aj kamení volat' bude.

Básně Julese Laforgua nejsou nad míru, ale ze sbírky Sólo Luny, kterou přeložil Ivan Slavík. Celá sbírka je složena z básní sbírek Vzlykání země, Mářky, Napodobení naší Paní Luny, Květy dobré vůle a posledních veršů. Dva Čapkovy předklady jsou vzaty odjinud, tudíž je nemohu srovnat.

By bylo bývalo...

jiš 18 8 17 25 1981

To modro nebe
bez stínů světla blede
prosynceno
hlasy ptáků
naplní radost oblaků
a radostí tou
zmizí sami v sobě.
Rozmíchaly modrou barvu nebe
a světlo
slunce nespátřené
hřejí
nezebe.

duben 1981

Prázdná jen
a hudba kdesi mimo
jen
pasantem
a nevím
nevím.
Mysl je kdesi
srdce je kdesi
hlava je kdesi
kutálí se z balkónu.
Hudba je mimo
mimojdoucí
kolemjdoucí
pasant.

květen 1981

hranice hoří dým vstoupá vzhůru
plivání dolů kouření z kůru
škrábání nahoru
kde dávno zavřeli
na petlici, závěru
by lépe umřeli

nevím kdy

Filosof na Mercově

Jdeš-li Kapounovou ulicí a zahneš na Mercovu, čteš na zdi zkoseného rohu vedle osiřelé počotovní schránky tři nápisy křídou.

První jsem objevil i pozoruhodnou ilustraci po návratu z Borů 1979. ODEJDI DO DOMU SVÉHO A ZAVŘI ZA SEBOU DVEŘE. J.A.Komenský

Kresba je plná lásky k životu: nad oživlou knihou připomínající Josefa Čapka a jeho hříčku, vychází slunce s veselou dětskou tváří.

Dobový escapismus interpretující Komenského Lusthaus srdce do dnešní řeči? Základní these příslušníka osamělé masy? Vstoupil do Brno z etapy shluku vesnic na hranici megapolis?

Kresba pomáhá k tomu, že se člověk musí usmát. Je v tom i výzva: dej nám pokoj se svým smutkem, se svou frustrací, se svými stresi a chceš-li se modlit, vejdi do pokojíku svého a zavražď dveře své, modliž se... skrytě a postiš-li se, pomaž hlavy své a tvář svou umej /Matouš 6,6až17/.

Po několika dnech jsem tam objevil další text:
ŽIVOT JE PES A MY JSME JEHO ŽRÁDKO. Pavel.

Filosof na Mercově se uchýlil do pokojíku srdce svého a došel k tomuto závěru. Roztlouklo se mi srdce. Dospíval jsem tehdy k poznání, které jsem pak nejpřesněji našel vyjádřeno v Thorntonu Wilderovi /Osmý den/, že nežijeme svůj život, ale život žije nás. U Wildera je v pozadí, že ten, kdo nás žije, je Bůh.

Můj escapistický filosof došel k radikálnímu poznání, k negativní teologii v užším smyslu: Život je Pes a my jsme /jen/ jeho Žrádko. Je to hluboké poznání vyjádřené sardonicky. Nepsal to Zdeněk Vašíček? Není to domyšlení lidového úsloví? Není to opravdu citát?

A proč ten podpis Pavel? Vlastní jméno filosofa na Mercově? Travestie apoštolů Pavla, který postupoval stejným směrem, ale v souvislosti eucharistické se závěrem, že naším /vlastním/ životem nejsme my sami ale Kristus.

Rozhodně to prozrazuje ostré myšlení na úrovni Overbecka, Nietzscheho, Kierkegaard. Konec konců pod Feuerbacha MAN IST WAS ISST. V tomto případě Man ist von wem gegessen wird. Filosofie psavská /pes řecky KYNOS/, kynická, cynická, ale inspirativní. Člověk, jehož hlavní duševní stravou je vepřová, učí nás Charlie, se stává vepřem. Vepř je pak symbolem jeho života, respektive postupně ta vepřová požívá nás. Ovšem Charlie varuje a odmítá a protestuje.

Nevím už, zda zároveň s pavlovským textem nebo později se objevil poslední článek triptychu se závěrečnou kresbou navzájem cí na úvodní. Oživlá kniha stejného typu, jen menší a slunce vykukující za ní nemá obličej. Jakoby zacházelo či pohasínalo a k tomu nápis POŽÁR SLUNCE.

S vnitřní nutností po etice a ontologii následuje eschatologie a to katastrofalistická.

Požár slunce jako poslední závěr myslitele, který začal dobovým escapismem, došel k psavské ontologii, metafyzice a zakončil svůj myšlenkový projekt požárem slunce.

Knížka tím zacházejícím sluncem ještě září, je v tom kus víry v kulturu jako výkřik člověka při východu/západu/slunce. Autor celý triptych pojal jako inspiraci, burcování náhodných chodců, všeho lidu v Králově Poli: Zastav se, poutníče, a zamysli se!

Třetí rok relativní svobody kolem toho chodím a přemýšlím. Jsem teprve na začátku. Zkus to se mnou. Pomezí v interpretaci: ODEJDI DO DOMU SVÉHO A ZAVŘI ZA SEBOU DVEŘE. J.A.Komenský ŽIVOT JE PES A MY JSME JEHO ŽRÁDKO. Pavel POŽÁR SLUNCE.

Jaš

Vodu jsem osladil
k vodě jsem se dostal
přes vodu se blížil sladkému
a tím vodu prožil.
Mezi sudým alichým
cítil jsem rozechvění.
Jednou mrzutost
podruhé poezii.
Poezie bije Vije?
Pověrečnost splynula s krásou.

Jako u všech ostatních říkanek ctižádosti, jak jsem si je pracovně nazval, nevím přesné datum, a proto neber má označení příliš vážně, jako vůbec všechno, aby si nepřebíral.

číslo 3
ročník 1